

COMPROMÍS DE GRAMENET PEL REFERENDUM DEL 9 DE NOVEMBRE

Gràcies a anys i anys de resistència que han cristal·litzat en els darrers temps en una mobilització continuada del poble català, hem arribat on som: a les portes de poder celebrar una consulta oficial que ha de servir perquè el poble de Catalunya voti sobre la independència per a poder construir lliurement el futur polític, econòmic i social del país.

És la voluntat del poble. Una demanda social expressada en centenars de consultes populars (iniciades a Arenys de Munt el 13 de setembre de 2009); en manifestacions massives (com la de l'11 de setembre del 2012) i en mobilitzacions imponents (com la via catalana del 2013 i la V de l'11 de setembre d'enguany). Aquesta massiva mobilització social és, sense cap dubte, l'avaladora de la voluntat del poble català de decidir el seu futur col·lectiu.

El dret a l'autodeterminació és un dret democràtic fonamental, reconegut internacionalment, i el seu exercici és un dret reivindicat avui per una àmplia majoria de la població catalana i ratificat per la majoria absoluta del Parlament de Catalunya. Aquest clam popular, pacífic i democràtic a favor del dret a decidir, contrasta però amb la bel·ligerància de l'Estat espanyol.

El 16 de gener de 2014, el Parlament de Catalunya va aprovar sol·licitar al govern espanyol la transferència de la competència per celebrar un referèndum sobre el futur polític de Catalunya. Tanmateix, el 8 d'abril de 2014 la majoria del Parlament espanyol hi va votar en contra. A causa d'aquesta oposició, el Parlament de Catalunya ha aprovat la Llei de consultes populars no referendàries, avalada pel Consell de Garanties Estatutàries. Sobre aquesta base legal, el president de la Generalitat convoca la consulta pel 9 de novembre de 2014 la qual ha estat objecte d'amenaça de suspensió cautelar pel Tribunal Constitucional a conseqüència de la intenció manifesta del govern espanyol de presentar-hi recurs.

El clam social majoritari a Catalunya a favor del dret a decidir no és una raó suficient per a l'Estat espanyol per respectar l'exercici del dret a l'autodeterminació del poble català. Perquè allò que realment el mou a adoptar aquesta actitud bel·ligerant contra la voluntat de votar de les catalanes i els catalans són únicament una raó política. La coincidència amb el referèndum a Escòcia ho palesa de manera diàfana. Dos Estats que formen part del mateix espai socioeconòmic europeu difereixen totalment a l'hora de respectar o no el dret d'autodeterminació de les nacions que històricament han incorporat.

Davant d'aquesta situació, els signataris del Compromís de Gramenet pel Referèndum Oficial del 9 de novembre manifestem:

Que el poble de Catalunya ha expressat, com a mínim des dels últims cinc anys, de manera massiva, pacífica i democràtica que vol votar sobre la independència de Catalunya i decidir el futur polític, econòmic i social del país. I que aquesta expressió popular majoritària, manifestació de la sobirania del poble, és aval suficient per celebrar el referèndum el proper 9 de novembre.

Que la voluntat majoritària d'un poble no pot quedar supeditada a la decisió de cap tribunal, i menys del Tribunal Constitucional espanyol, un òrgan mancat de credibilitat per l'alt grau de politització i de parcialitat dels seus membres, com en va ser mostra la retallada de l'Estatut d'Autonomia. La legitimitat des acords del Parlament de Catalunya no pot ser qüestionada per cap tribunal perquè el Parlament ostenta legítimament la representació de la sobirania del poble.

Que contra el mandat popular democràtic d'atorgar la paraula a la ciutadania perquè es manifesti sobre el futur del país, no s'hi poden oposar raons de legalitat, tal com ha posat de manifest la Comissió de Defensa dels Drets de la Persona del Col·legi d'Advocats de Barcelona, tot recordant que la Carta de les Nacions Unides atribueix el dret de lliure determinació als pobles, i no als estats, i afirmant, a més, que no es pot discutir a la comunitat catalana la concepció de subjecte polític del dret d'autodeterminació. Cal tenir present que el Tribunal Internacional de Justícia en la seva sentència del 22 de juliol de 2010 va manifestar que no existeix en el dret internacional general cap norma que prohibeixi les declaracions d'independència, i va argumentar, a més, que el principi internacional d'integritat territorial no pot oposar-se al dret d'autodeterminació dels Pobles perquè aquest principi només afecta a la relació entre estats

Que cap dels Estats del nostre entorn immediat gaudeix d'un fil continuat de legalitat jurídica constitucional, sinó que en algun moment o altre de la seva història han trencat amb el marc precedent per bastir-ne un de nou de més democràtic.

Que, per tot això, des del Compromís de Santa Coloma de Gramenet exigim que el govern i el Parlament de Catalunya, tant sí com no, organitzin i facin la consulta oficial sobre la independència el 9 de novembre d'acord amb el mandat democràtic emanat de la voluntat manifesta del poble català.